

[Justitsministeren.]

Affæren med den tyske kvinde har jeg kun omtalt her i tinget på den måde, jeg før citerede. Jeg har altså ikke sagt, at der ikke var taget afstand fra hendes udtalelser. Hertil kommer, at jeg ikke tillægger det afgørende betydning, især ikke da der også forekom andre mere eller mindre forblommede udtalelser om voldsanvendelse.

I maj måned 1968, da forespørgselsdebatten foregik, har altså hverken jeg eller Københavns politis ledelse kendt noget til, at demonstrationsledelsen tog afstand fra en af de fremsatte opfordringer til voldsanvendelse. At dette skete, er først blevet klarlagt ved en senere efterforskning af spørgsmålet.

Som det sikkert er folketingets medlemmer bekendt, har de tre forsvarere i demonstrationssagen nu indgivet anmeldelse for falsk forklaring for retten mod vicepolitinspektør Dahl-Jensen. Hele spørgsmålet vil derfor i første omgang blive undersøgt af statsadvokaten, og jeg mener ikke, der er grundlag for at foretage videre i sagen, før denne undersøgelse er tilendebragt. Jeg finder derfor, som jeg indledningsvis sagde, ikke anledning til at give nogen anden redegørelse vedrørende demonstrationen foran den amerikanske ambassade den 27. april 1968 end den, jeg allerede tidligere har givet.

Hanne Reintoft: Det er med nogen forundring, man må høre, at ministeren vælger at gentage den forklaring fra maj 1968, der har vist sig at være dels ufuldstændig, dels direkte fejlagtig. Der blev sagt, at hverken ministeren eller politiets ledelse havde noget kendskab til demonstrationsledelsens afstandtagen. Mon vi så ikke lige skal se på, hvad vicepolitinspektør Dahl-Jensen har forklaret i retten?

Først forklarede han, at han fik meddelelsen om demonstrationsledelsens holdning den 27. april, altså under demonstrationen, 10-15 minutter efter meddelelsen om den tyske kvindes opfordring. Da man af politiets signalliste kunne se, at demonstrationsledelsens opfordring til ro ikke var videregivet til politipersonalet, ændrede vicepolitinspektøren nogle dage senere sin forklaring til, at han havde fået meddelelsen den 29. om morgenen, hvor den i skriftlig form lå på hans skrivebord. Han sagde,

at han klippede den i stykker og brugte dele til et koncept til politidirektøren. Kort efter indtrådte der den skandale, at sagens anklager måtte meddele, at den omtalte notits overhovedet ikke fandtes på Politigården, og så kom vicepolitinspektørens tredje forklaring, nemlig at han den 29. havde fået en mundtlig meddelelse.

Ministeren sagde til mig den 16. maj 1968, spalte 3132 — jeg citerer:

„Jeg har ikke undersøgt det i de nævnte tilfælde; men i de indberetninger, jeg har set — og jeg har set en række indberetninger fra forskellige af polititjenestemændene — er der alle vegne gjort rede for, hvornår staven blev brugt, hvornår den blev trukket, og hvilke befalinger der var givet. Jeg vil derfor mene, at der i protokollerne er indført det, som skal indføres, når der gøres brug af stavene.“ Det siger ministeren, men politiet forklarer under vidneansvar, at det ikke er sket. Jeg synes, der må være al mulig grund til at fortælle tinget, hvad der egentlig foregår, og jeg forstår ikke, ministeren vil gøre det til en bagatel. Det var en alvorlig demonstration. Mange mennesker led alvorlig overlast på grund af politiets brutalitet. De menige politifolk havde på den anden side ikke fået korrekte instrukser af deres ledere, og samtidig oplyses, at ministerens cirkulære ikke overholdes.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg forstår, at det ærede medlem netop drager sine slutninger ud fra de forklaringer af vicepolitinspektør Dahl-Jensen, som det ærede medlem selv mener er urigtige.

Endvidere må jeg sige vedrørende brugen af stavene, at jeg ved ikke, hvorfra det ærede medlem har sine oplysninger. Jeg har ikke læst, hvad der står i byrettens udskrifter, og det ville vel være rimeligt . . . (*Afbrydelse af Hanne Reintoft*) . . . Ja, det er meget muligt, det ærede medlem har læst det, men det ville dog vist være rimeligt, om det ærede medlem holdt sig den gamle regel efterrettelig, at man ikke skal tale om sagen, så længe retten sidder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til justitsministeren:

„Hvad har ministeren foretaget sig i anledning af, at folketinget den 16. maj